

18-03-2018 প্ৰাতঃমুৰলী

ওম শান্তি

“অব্যক্ত মহাবাক্য”

ৰিভাইজ: 11-05-1983 মধুবন

* “হে য়ুরকসকল বিশ্ব পৰিৱৰ্তনৰ কাৰ্যত নিমিত্ত হোৱা”*

আজি বাপদাদাই হংস আসনধাৰী পৱিত্ৰ হংসসকলৰ সভা চাই আছেহঁক। প্ৰত্যেক শ্ৰেষ্ঠ আত্মা পৱিত্ৰ হংস সদায় এজন পিতা দ্বিতীয় কোনো নাই, এইটো লগনত মগন আত্মাসকল- এইটো স্থিতিয়েই হ’ল হংস আসন। এনেকুৱা পৱিত্ৰ হংসসকলক দেখি বাপদাদাও হৰ্ষিত হয়। প্ৰত্যেক পৱিত্ৰ হংস ভ্ৰাতৃ আত্মা, যোগী আত্মা, বিশ্ব কল্যাণকাৰী হয়। প্ৰত্যেকৰ অন্তৰত দিলাৰাম পিতাৰ স্মৃতি সমাহিত হৈ আছে। প্ৰত্যেকেই নিজৰ বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যত গঢ়াত লগনেৰে লাগি আছে। এনে শ্ৰেষ্ঠ সংগঠন সমগ্ৰ কল্পত সংগমযুগৰ বাহিৰে কেতিয়াও দেখা নোপোৱা। এটাই পৰিয়াল, এটাই লগন, এটাই লক্ষ্য, এনেকুৱা আকৌ কেতিয়াবা দেখিবানে? বাপদাদায়ো সন্তানসকলক লৈ গৌৰৱ কৰে। ইমান ডাঙৰ পৰিয়াল বা সংগঠন আৰু প্ৰত্যেক শ্ৰেষ্ঠ পিতাৰ সন্তান হোৱাৰ কাৰণে পিতাৰ সম্পত্তিৰ অধিকাৰী হয়। ইমানবোৰ অধিকাৰী সন্তানক দেখি পিতাও সুখী হৈছে। এই প্ৰতি গৰাকী সন্তান কুলৰ দীপক। বিশ্ব পৰিৱৰ্তন কৰাৰ নিমিত্ত আত্মা। প্ৰত্যেক চিকমিকাই থকা তৰাই বিশ্বক আলোকিত কৰাওঁতা। প্ৰত্যেকৰ ভাগ্যৰ অবিনাশী ৰেখা কপালত দেখা গৈছে। এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ সংগঠন বিশ্বত এক মত, এক ৰাজ্য, এক ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ বাবে দৃঢ় সংকল্পধাৰী। বাপদাদাই যুৱা-বৰ্গক চাই আছিল। কুমাৰ হওক, কুমাৰী হওক, কিন্তু প্ৰত্যেকৰে মনত উৎসাহ উদ্দীপনা আছে যে আমি সকলোৱে নিজৰ বিশ্বক বা দেশক বা সুখ শান্তি বিচাৰি হাবাখুৰি খোৱা আত্মাসকলক অৰ্থাৎ নিজৰ ভাই ভনীসকলক সুখ শান্তিৰ অধিকাৰ নিশ্চয় দিয়াম। নিজৰ বিশ্বক আকৌ সুখ শান্তিময় সংসাৰ বনাম। এয়াই দৃঢ় সংকল্প আছে নহয়! ইমান ডাঙৰ সংগঠনে কি কৰিব নোৱাৰে! এফালে শ্ৰেষ্ঠ আত্মা, পৱিত্ৰ আত্মা হোৱাৰ বাবে পৱিত্ৰতাৰ শক্তি আছে, আনফালে মাষ্টৰৰ সৰ্বশক্তিমান হোৱাৰ বাবে সকলো শক্তি লগত আছে। সংগঠনৰ শক্তি আছে। সংগঠনৰ শক্তি আছে, লগতে ত্ৰিকালদৰ্শী হোৱাৰ বাবে জানা যে অনেকবাৰ আমি বিশ্ব পৰিৱৰ্তক হৈছো সেয়েহে কল্প-কল্প বিজয়ী হোৱাৰ বাবে এতিয়াও বিশ্ব পৰিৱৰ্তনৰ কাৰ্যত বিজয় নিশ্চিত হৈ আছে। হ’ম নে নহ’ম ইয়াৰ প্ৰশ্নই নুঠে। নিশ্চয় বুদ্ধি বিজয়ী- এনেকুৱা অনুভৱ কৰা নহয় যে সুখৰ সংসাৰ এতিয়া সমাগত। বিশ্বৰ মলিকসকলৰ বিশ্বৰ ৰাজ্যৰ প্ৰাপ্তি নিশ্চিত হৈয়েই আছে। য়ুরক-বৰ্গই কি কৰিব? নিজৰ দেশ বা বিশ্বৰ ৰাজ্যৰ নেতাসকলক এইটো সুসংবাদ শুনোৱা, যিটো কথাৰ আপোনালোকে সপোন দেখি আছা যে এনেকুৱা হ’ব লাগে, তেনেকুৱা হ’ব লাগে সেই ইচ্ছা আমি পূৰ্ণ কৰি দেখুৱাম। দেশৰ পৰা কেৱল এক মূল্যবুদ্ধি নহয় কিন্তু ডবল মূল্যবুদ্ধি আতৰাই দেখুৱাম। কিয়নো মূল্যবুদ্ধিৰ আধাৰ হ’ল চৰিত্ৰৰ মূল্যবুদ্ধি। যেতিয়া চৰিত্ৰৰ মূল্যবুদ্ধি অৰ্থাৎ চৰিত্ৰৰ দুখ অশান্তিৰ দৰিদ্ৰতা আতৰি যাব তেতিয়া স্বতঃ সকলো আত্মা কেৱল ধনীয়েই নহয় ৰাজ্য অধিকাৰীও হৈ যাব। এইটো শুভ ইচ্ছা বিশ্বৰ নিমিত্ত আত্মাসকলক পূৰণ কৰি দেখুওৱা। নিজৰ দেশক এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ বনাই দেখুৱাম, এনেকুৱা মালামাল কৰি দিম যাতে কোনো অপ্ৰাপ্তি নাথাকে আৰু অপ্ৰাপ্তিৰ কাৰণে সকলো সমস্যাৰ সৃষ্টি হ’ব। এয়ে দৃঢ় সংকল্প সকলোকে কেৱল শুনালে নহ’ব কিন্তু পৰিৱৰ্তনৰ চেম্পল হৈ দেখুওৱা। কিয়নো সকলো ফালৰ পৰা বিশ্বাস দিয়াৰ শ্লোগান সকলোৱে বহুত শুনিলে। ইমান শুনিলে যে শুনোতে শুনোতে বিশ্বাসেই হেৰাই গ’ল। এনেকৈ কওঁতাসকলে বহুত দেখি দেখি সত্যকো ঠগ বুলি ভাবি আছে। সেয়ে কেৱল ক’ব নালাগে, মুখে নকওঁক, কিন্তু তোমালোকৰ শ্ৰেষ্ঠ জীৱনে কওঁক। তোমালোক প্ৰতিগৰাকী পৱিত্ৰ হংসৰ পৱিত্ৰতাৰ ৰেঙনি চলনৰ দ্বাৰা দেখা দিয়ক। তোমালোক সকলোৰে শ্ৰেষ্ঠ স্মৃতিৰ সামৰ্থ্যই, নিৰাশ আত্মাসকলৰ মাজত আশাৰ সঞ্চাৰ কৰে। বুজিলা-য়ুৱক বৰ্গই কি কৰিব লাগিব।

আজিকালিৰ নেতাসকলে বিনাশকাৰী কৰ্তব্যৰ কাৰণে যুৱা বৰ্গক ভয় কৰে। গতিকে তোমালোক সকলো বিশ্ব কল্যাণকাৰীয়ে তেওঁলোকক এইটো প্ৰমাণ কৰি দেখুওৱা যে এই দেশৰ আমি যুৱবৰ্গই নিজৰ ভাৰতক বিশ্বৰ ভিতৰত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ স্বৰ্গৰ স্থান হিচাপে গঢ়ি বিশ্বক দেখুৱাম যে ভাৰতেই হ'ল প্ৰাচীন অবিনাশী, সৰ্ব সম্পন্ন, সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ দেশ। বিশ্বৰ বাবে ভাৰত আধ্যাত্মিক জ্যোতি প্ৰদান কৰাৰ লাইট হাউচ হয় কিয়নো এই শ্ৰেষ্ঠ কৰ্তব্য কৰাওতা কোন হয়, তেওঁৰ পৰিচয় পাই গ'লে আকৌ কোনো প্ৰশ্ন উঠাৰ কথাই নাই। নিজৰ জীৱনেৰে, কৰ্তব্যৰে পিতাৰ পৰিচয় কৰোওৱা। ইমান সহস আছে নহয়। কুমাৰীসকলে কি ভাবা? যেতিয়া দুৰ্গাৰ পূজা কৰে তেতিয়া নিজকে ভাগ্যৱান বুলি ভাবা। ইয়াত কিমান দুৰ্গা আছে! প্ৰতিগৰাকী শিৱ শক্তি চমৎকাৰ কৰি দেখাওঁতা হোৱা নহয়। যিসকল শক্তিৰ ঘৰে ঘৰে পূজা হৈ আছে, সেয়াই হোৱা নহয় জানো। তেন্তে শিৱ শক্তি হোৱা! নিজৰ ভক্তসকলক ফলতো দিয়া। সেইসকল বেচেৰাই ফল আগবঢ়াই আগবঢ়াই ভাগৰি গৈছে। ইমান যে ফল আগবঢ়াই আছে- তাৰ ৰিটাৰ্ণ ভক্তিৰ ফলতো তেওঁলোকক দিবা নহয়। ভক্ত সকলৰ কাৰণে পুতৌ নালাগে! পাণ্ডৱসকলৰো পূজা হৈ আছে। আজিকালি মহাবীৰ হনুমানৰ বহুত পূজা হয় আৰু আনফালে বিঘ্নবিনাশক গণেশৰ পূজা হৈ আছে। সকলোৱে শক্তিৰ আশাতে ভক্তি কৰি আছে। এনে ভক্ত আত্মাসকলক সৰ্বশক্তিৰ ফল দিয়া। চিৰকালৰ বাবে বিঘ্ন পাৰ কৰাৰ সহজ ৰাস্তা দেখুওৱা। সকলো কাকূতি-মিনতিৰ পৰা মুক্ত কৰি প্ৰাপ্তি স্বৰূপ বনোৱা - এনেকুৱা সেৱা যুৱক বৰ্গই কৰি দেখুওৱা। বুজিলা। অচ্ছা।

সদায় নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ জীৱনৰ দ্বাৰা অনেকৰ জীৱন গঢ়োতা, সকলো ভাৰতবাসীৰ শ্ৰেষ্ঠ, সুখী সংসাৰৰ শুভকামনা পূৰ্ণ কৰাওতা, ঘৰে ঘৰে শ্ৰেষ্ঠ চৰিত্ৰৰ দ্বীপক জলাওতা, সদায় অপ্ৰাপ্ত আত্মাসকলৰ প্ৰাপ্তি কৰাওতা - এনে দৃঢ় সংকল্পধাৰী, নিশ্চিত বিজয়ী শ্ৰেষ্ঠ আত্মা সকলৰ প্ৰতি স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

কুমাৰসকলৰ ওপৰত সদায় বাপদাদাৰ আশা থাকে। কুমাৰে বিশ্বক পৰিৱৰ্তন কৰিব পাৰে। যদি সকলো কুমাৰে এটাই দৃঢ় সংকল্প কৰি আগবাঢ়ে তেতিয়া বহুত চমৎকাৰ কৰিব পাৰে। চমৎকাৰ কৰোতা কুমাৰ হোৱা নহয়! চাবা বাপদাদাৰ ওচৰত অ'ট'মেটিক ফটো ওলাই যায়। দৃঢ় সংকল্পধাৰী কুমাৰ হোৱা নহয়! কুমাৰসকলৰ শাৰিৰীক শক্তিও বহুত আছে সেয়ে ডবল কাম কৰিব পাৰা। প্ৰতিষ্ঠাৰ কাৰ্য্যত বহুত ভাল সহযোগী হ'ব পাৰা। কুমাৰৰ বুদ্ধিত সদায় এটাই কথা থাকে নহয় যে মোৰ বাবা আৰু মোৰ সেৱা আৰু আন কোনো কথা নাই। যাৰ বুদ্ধিত সদায় বাবা আৰু সেৱা থাকে তেওঁ সহজেই মায়াজীৎ হৈ যায়। কুমাৰসকলক কেৱল এটা কথাত মনযোগ দিব লাগে- সদায় নিজকে ব্যস্ত ৰাখিবা, খালী নহয়। শৰীৰ আৰু বুদ্ধি দুয়োটা ব্যস্ত ৰাখিবা। ব্যস্ত লোক (busy man) হোৱা ব্যৱসায়ী (businessman) নহয়। যিদৰে কৰ্মৰ দিনপঞ্জী স্থিৰ কৰা সেইদৰে বুদ্ধিৰো দিনপঞ্জী স্থিৰ কৰা। এতিয়া এইটো ভাবিব লাগিব, এইটো কৰিব লাগিব, দিনপঞ্জী চেষ্টা হ'লে সেই অনুসৰি ব্যস্ত হৈ যাবা। ব্যস্ত হৈ থকাজনক কোনো ৰূপত মায়াই আক্ৰমণ কৰিব নোৱাৰে। বুদ্ধিক ব্যস্ত ৰখাৰ সজুলি সদায় ব্যৱহাৰ কৰা- যিদৰে শৰীৰক ব্যস্ত ৰখাৰ সজুলি আছে, সেইদৰে বুদ্ধিৰে সদায় স্মৰণত, নিচাত ব্যস্ত থাকা। এনেকুৱা দিনপঞ্জী বনাব জানানে? চিৰদিনৰ বাবে নিয়ম বান্ধি লোৱা। যিদৰে অন্য নিয়ম আছে, এইটোও নিয়ম বনাই লোৱা, কৰিবই লাগিব, এনেকুৱা দৃঢ় নিশ্চয়েৰে যি চমৎকাৰ কৰিব খোজা কৰিব পাৰা। কুমাৰ হ'ল বাপদাদাৰ কৰ্তব্যৰ তৰা। সেৱাৰ নিমিত্ততো কুমাৰ হয় নহয় জানো। লৰা ঢপৰাও কুমাৰেই কৰে। যি সেৱাই হওক, তাত কুমাৰৰ বিশেষ পাৰ্ট আছে- গতিকে বিশেষ ভূমিকা পালন কৰোতা বিশেষ আত্মা হোৱা, এইটো নিচা ৰাখা, এইটো সুখতে থাকা। তেতিয়া দেখিবা কুমাৰৰ গ্ৰুপে কি কৰিব পাৰে। কিবা কৰি দেখুৱাবা, কেৱল কথাৰে নহয়। সেৱাৰ উৎসাহী হয়, নিশ্চয়বুদ্ধি হয়। অটল হয়, অস্থিৰ হওঁতা নহয়। এনেকুৱা অটল আত্মাসকলে আনকো অটল বনাই দেখুওৱা।

মহাদানী হৈ দান কৰি যোৱা। নিজৰ ভড়াল ভৰপূৰ গতিকে বহুত দান দিব লাগে। সদায় সেৱা আগবঢ়াই যোৱা। এনে নহয় যে আজি সুবিধা পালা বাবে কৰিলা, বা যেতিয়া সুবিধা পাম তেতিয়া কৰিম। নহয়। যাৰ লগত খাজনা থাকে তেওঁ কৰবাৰ

পৰা হ'লেও দুখীয়াক বিচাৰি দবা বজাইও দান নিশ্চয় কৰে কিয়নো তেওঁ জানে যে দান কৰিলে পুণ্য হয়। সেয়ে সেৱা বঢ়োৱা, ৰেচ কৰা, মহাদানী হোৱা। নিশ্চয়েৰে কৰা, এনেকৈ নাভাৰিবা যে পৃথিৱীখন এনেকুৱাই। এতিয়া সময় সলনি হ'ল, সময়ৰ লগতে ধৰণীও সলনি হৈ আছে। আগতে ধৰণীৰ যি ৰিজাল্ট আছিল, সেয়া এতিয়া নাই। সময়ে বায়ুমণ্ডল সলনি কৰি আছে। আত্মাসকলৰ ইচ্ছাও সলনি হৈ আছে, সকলোৱে আৱশ্যকতা অনুভৱ কৰি আছে। এতিয়া সময় হৈছে, সময় অনুসৰি চিৰকালৰ বাবে মহাদানী হোৱা। বাণীৰে নহ'লেও মনেৰে, মনেৰে নহ'লেও কৰ্মৰে। কৰ্মৰ দ্বাৰা কোনো আত্মাক পৰিৱৰ্তন কৰা, এয়া হল কৰ্মৰে সেৱা। সম্পৰ্কৰ দ্বাৰাও যি কোনো আত্মাক পৰিৱৰ্তন কৰিব পাৰা। এনেকুৱা সেৱাধাৰী হোৱা। প্ৰতিদিনে ফলাফল উলিওৱা মনেৰে, বাণীৰে, কৰ্মৰে কি সেৱা কৰিলা, কিমানক উৎসাহ উদ্দীপনাৰে সেৱা কৰিলা? প্ৰত্যেক দিনৰ ফলাফল নিজেই উলিওৱা। স্বয়ং আৰু সেৱা দুয়োতে বেগেৰে আগবাঢ়া। এতিয়া কিবা নৱীনতা কৰা। সেৱাকেন্দ্ৰ খুলিলা, গীতা পাঠশালা খুলিলা, মেলা পাতিলা এইবোৰতো পুৰণা কথা হ'ল, নতুন কিবা উলিওৱা। লক্ষ্য ৰাখা, নিজৰ মাজত আৰু সেৱাত কিবা নহয় কিবা নতুনত্ব নিশ্চয় আনিব লাগিব। নহ'লে কেতিয়াবা ভাগৰ লাগিব, কেতিয়াবা আমনি লাগিব। নতুনত্ব থাকিলে সদায় উৎসাহ উদ্দীপনা থাকিব। অচ্ছা।

মাতৃসকলৰ প্ৰতি: মাতৃসকলৰ বাবে বিশেষকৈ বাপদাদাই 'সহজ মাৰ্গ'ৰ উপহাৰ আনিছে। সহজ মাৰ্গ উপহাৰ সকলোৱে পালানে? সহজে যি প্ৰাপ্ত হয় সেয়াই উপহাৰ। বাপদাদাই সহজ মাৰ্গৰ বিশেষ উপহাৰ আনিছে- এই নিচা থাকে যেন। সকলোতকৈ সহজ- 'মোৰ বাবা' কোৱা, বচ। 'মোৰ বাবা' বুলি কলে, অনুভৱ কৰিলে সকলো প্ৰাপ্তি হৈ যাব। মাতৃসকল বিশেষকৈ সুখী হ'ব লাগে যে আমাৰ বাবে বিশেষকৈ বাবা আহিছে। বাকী যি সকল আহিছে তেওলোকে পুৰুষক আগত ৰাখিছে। ধৰ্ম পিতাসকলে ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰি গুছি গ'ল। মাতৃসকলক কোনেও বিখ্যাত নবনালে। আৰু পিতাই "প্ৰথমে মাতৃ"ৰ নিয়ম আৰম্ভ কৰিলে। সেয়ে মাতৃসকল অতি মৰমৰ হৈ গ'লা নহয়। কিমান মৰমেৰে পিতাই বিচাৰিলে আৰু আপোন কৰি ললে। তোমালোকে ঠিকনা নোহোৱাকৈ বিচাৰিলা সেয়ে বিচাৰি নাপালা। পিতাই চোৱা কিদৰে চুকে কোণে বিচাৰি উলিয়ায় আনিলে। অনেক বৃক্ষৰ ঠাল ঠেঙুলি এতিয়া এক বৃক্ষ হৈ গ'ল। এজোপাই চন্দনৰ গছ হৈ গ'ল। মানুহে কয় - দুই চাৰিগৰাকী মাতৃও একেলগে থাকিব নোৱাৰে আৰু এতিয়া মাতৃসকল সমগ্ৰ বিশ্বত একতা স্থাপন কৰাৰ নিমিত্ত হৈছে। তেওঁলোকে কয়, থাকিব নোৱাৰে আৰু পিতাই কয় মাতৃসকলেহে থাকিব পাৰে। এনে মাতৃসকলৰ বিশেষ গুৰুত্ব আছে। সকলোৰ ফুৰ্তিত নাচা গোৱা, ৱাহ! আমাৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্য! কেতিয়াও দুখৰ টো যাতে নাহে। সকলোৱে দুখধাম এৰি দিলা নহয়। আমি সংগমযুগী হয়, সদায় সুখধাম, শান্তিধামৰ ফালে আগবাঢ়ি গৈ থাকিবা। মাতৃসকলক দেখি বাবাই গৌৰৱ কৰে, আশাহীন আশাবাদী হৈ গ'ল। বিশ্বকল্যাণকাৰী হৈ গ'ল। এতিয়া বিশ্বই তোমালোকৰ ফালে চাই আছে, যে আমাৰ কল্যাণী মাতৃসকল ক'ত আছে, সেয়ে এতিয়া জগতৰ মাতৃ হৈ জগত কল্যাণ কৰা। কেৱল লৌকিক পৰিয়ালৰ দ্বায়িত্ব পালন কৰোতা নহয় কিন্তু বিশ্বৰ সকলো আত্মাৰ সেৱাৰ দ্বায়িত্ব পালন কৰোতা। নিমিত্ত য'তেই নাথাকক কিয় কিন্তু স্মৃতিত বিশ্বসেৱা থাকে। যেনেকুৱা লক্ষ্য হয় তেনেকুৱা লক্ষণ স্বতঃ আহি যায়। বেহদৰ লক্ষ্য থাকিলে লক্ষণো বেহদৰ আহিব। নহ'লে হদত। সীমিতত ফচি থাকিবা। সদায় পিতাৰ হওঁ, বেহদৰ হওঁ, এইটো স্মৃতিত সকলো আত্মাৰ প্ৰতি শুভসংকল্পৰ দ্বাৰা সেৱা কৰি যোৱা। মুখৰ দ্বাৰাও আৰু সংকল্পৰ দ্বাৰাও। দুয়োটাই একেলগে হওক। মুখৰ দ্বাৰা কাৰোবাক বুজালেও কিন্তু যেতিয়া লৈকে শুভভাৱনা দ্বাৰা সেই কেৱল সংবাদ দিয়া লৈকে নহয়। নহ'লে কেৱল হয় হয় বুলি কৈ গুছি যায়। মনেৰে সেৱা লগে লগে হ'লে কাড় লাগি যায়। মাতৃসকল সেৱাৰ ক্ষেত্ৰলৈ আহিব লাগে। প্ৰতিগৰাকী মাতৃয়ে এটি এটি সেৱাকেন্দ্ৰ চম্ভালক। যদি আহিব নাই তেন্তে লগ লাগি দুই তিনিৰ গ্ৰুপ বনাই লোৱা। এনে নহয় ঘৰৰ বন্ধন আছে, সন্তান আছে। যাৰ মাকসকল সমাজসেৱিকা হয় তেওঁলোকৰো সন্তান থাকে নহয়। তেওঁলোকেও শিকি যায়। সেয়ে নিজকে হেণ্ডচ বনোৱা আৰু সেৱা বঢ়োৱা। কাৰোবাক নহয় কাৰোবাক উলিয়াই স্থান দি আগ বাঢ়ি যোৱা। এতিয়া শক্তি সেৱা ক্ষেত্ৰলৈ আহা। যি পালনা ল'লা

তাৰ প্ৰতিদান দিয়া। যিমনে সেৱা বঢ়াবা সিমনে নিজেও তাৰ ফল পাবা, বৰ্তমানো শক্তিশালী হ'ব আৰু ভৱিষ্যততো গঢ়ি উঠিবই। যিমনে সেৱা কৰিবা সিমনে নিৰ্বিল্প হ'বা আৰু আনন্দও থাকিব। অচ্ছা।

কুমাৰীসকলৰ প্ৰতি:-কুমাৰীসকলে নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যক ভালদৰে জানা নহয়? কেতিয়াবা নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যক পাহৰি নোযোৱাতো! সদায় ভাগ্যক স্মৃতিত ৰাখি আগবাঢ়ি যোৱা। সংগমযুগৰ বিশেষ লিফটৰ গিফট কুমাৰীসকলে পায়। কিয়নো কুমাৰী জীৱন চিন্তামুক্ত জীৱন। ঘৰ চলোৱাৰ, চাকৰিৰ বোজাৰ কোনো চিন্তা নাই। কুমাৰী অৰ্থাৎ স্বতন্ত্ৰ। স্বতন্ত্ৰতা সকলোৰে প্ৰিয়। অজ্ঞানতো সকলোৰে লক্ষ্য এয়ে থাকে যে আমি স্বতন্ত্ৰ হৈ থাকোঁ। সেয়ে স্বতন্ত্ৰ আত্মা হয়, এই স্বতন্ত্ৰতাৰ বৰদান তোমালোক সকলোৰে প্ৰাপ্ত হৈছে। স্বতন্ত্ৰতাৰ বৰদানীয়ে আন সকলোকে এয়ে বৰদান দিব নহয়। কাৰো চক্ৰৰ ফান্দত পৰোতা নহয়। যেতিয়া চক্ৰৰ পৰা ওলাই আহিলা, স্বতন্ত্ৰ হ'লা সেৱা কৰিবা নহয়। নিমিত্ত মাত্ৰ এই শিক্ষা যি বাকী আছে সেয়া কৰিও সদায় যেন সেৱাৰ স্মৃতি থাকে। পঢ়াৰ সময়তো সদায় এই লক্ষ্য থাকে যেন কোন এনেকুৱা আত্মা আছে যাক পিতাৰ বনাম। পঢ়ি থাকোঁতে চালিজাৰি চাবা যে কোন আত্মা যোগ্য হয়। তেন্তে তাতো সেৱা হৈ যাব। কুমাৰীসকলে ভাষণ দিবলৈ অৱশ্যে শিকিব লাগে। সকলো পঢ়ি থাকিও প্ৰস্তুত হৈ যোৱা। পঢ়া পূৰা হোৱাৰ লগে লগেই সেৱাত লাগি যাবা। অচ্ছা।

*বৰদান:- অন্তৰৰ স্নেহ আৰু সন্মুখৰ আধাৰত সমীপতাৰ অনুভৱ কৰোতা নিৰন্তৰ যোগী হোৱা।

ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলৰ ভিতৰত কোনোৱে অন্তৰৰ স্নেহ আৰু সন্মুখৰে স্মৰণ কৰে আৰু কোনোৱে মগজুৰে অৰ্থাৎ জ্ঞানৰ আধাৰত সন্মুখ অনুভৱ কৰিবলৈ বাৰে বাৰে চেষ্টা কৰে। য'ত অন্তৰৰ স্নেহ আৰু সন্মুখ অতি মৰমৰ অৰ্থাৎ সমীপ হয় তাত স্মৰণ কৰিবলৈ পাহৰি যোৱা কঠিন হয়। যিদৰে শৰীৰৰ ভিতৰত শিৰাই শিৰাই তেজ সোমাই আছে সেইদৰে আত্মাত – অৰ্থাৎ প্ৰতি মুহূৰ্তত স্মৰণ সোমাই আছে, ইয়াকে কয় আন্তৰিক স্নেহ সম্পন্ন নিৰন্তৰ স্মৰণ।

*প্ৰোগান:- নিঃস্বার্থ আৰু নিৰ্বিকল্প স্থিতিৰে সেৱা কৰা তেতিয়া সফলতা পাবা।

!!ওম শান্তি!!

***